

щото време колко е и утѣшително тѣй за насъ! Человѣцитѣ не ти въздаватъ дължното, стараятъ са да ти отнемѣтъ твоето: не са безпокой, твоето са не гдѣби, защото то е записано въ Божиата книга.

Да, сичко, сичко е записано, и едно твое въздышанье е внесено въ книгата отъ Бога, и съзнатата ти са пазя у Бога въ ссѣдъ (*). Аминь.

ПОУЧЕНИЕ XIII.

Вѣрѣю во единого Бога Отца.

Богъ ввредъ присѣтствѣва; слѣдователно Той на сѣко мѣсто е съ насъ, слѣдователно Той е сега съ насъ и тѣка. Но отъ що, сѣдшатели, ный не осѣирамы Неговото присѣтствіе? Защо не Го осѣирамы при насъ си?—Главната причина на тѣй е, че ный малко и рѣдко мыслимъ за Него. Богъ е сѣкога съ насъ и при насъ, но ный съ нашето невниманіе кѣмъ Него отдалечаваме Го отъ себе си и себе си отъ Него. Богъ само тогазъ са приближава кѣмъ насъ, когато ный са приближавамы до Него съ своитѣ мысли, съ своята дѣша(**). За да видимъ свѣтаината,

(*) Псал. 55, 9.

(**) Іак. 4, 8.